

„ Мена у-заранъ ми ся стори
„ Мастори сѣ пшешки. (1)
„ Да ся вардишь, кѣ'но Дешо
„ Отъ тѣхна намѣрѣ —
„ Какъ казваше чичо Нешо? —
„ Тый не сѣ за вѣрѣ...
„ Днесъ ти казахъ — пакъ ти казвамъ
„ Се да бѣдишь свѣтна,
„ А чи послѣ, не ся смѣсвамъ —
„ Да не бѣдишь грѣшна.
Деша буля си поглѣдна
И малко ся усмихна:
„ Каква ли си, буле, чудна —
„ Тѣмъ туй имъ освана!
Догдѣ това говорихъ,
И бързо вървахъ,
При мастора достигнахъ,
Двѣ-тѣ имъ казахъ:
„ Добъръ вечеръ, млади момци,
„ И теб' масторъ Добре!
„ Дали смы ви угладили,
„ Като закѣснѣхми?
„ Ще оставимъ тука сичко,
„ А вы вечерайте:
„ Да си идимъ догдѣ ѣ ранко,
„ Пѣкъ вы събирете.
„ Оставете, рѣчи Добре,
„ Идете си с' здравье,
„ Много здравье занесете
„ На дѣда — помнете!...
„ Благодаримъ, благодаримъ!
„ Ный сичко ще помнимъ.
„ Той ще доди сутрѣ рано,
„ Кѣто му убавимъ...
Оставихъ, заминахъ
Ненчо гы испроводи

(1). Пшешки, куцишки, хетри.